

KURIER LITEWSKI

W WILNIE we WTOREK DNIA 2 PAZDZIERNIKA V.S. 1817 ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

Ostatnia data gazet petersburskich jest dnia 22 września. O dalszej podróży Najjaśniejszego Cesarza Jego Mości, i W. X. Jmci Michała gazeta, *Poczta północna*, nie umieściła żadnych doniesień. Donosi zaś z Petersburga, iż d. 18 września, we wtorek, W. X. Jmć Mikołaj Pawłowicz, W. Xieźna Jeymć, *Alexandra Fedorowna*, i Królawie Jmć, Xieźę Pruski, *Wilhelm*, wyiechali z Petersburga do Moskwy.

Gazeta Senacka, datowana z Petersburga dnia 15 września, ogłosiła Ukazy Jego Cesarskiej Mości.

Do Jenerata piechoty i Kawalera, *Xieźęcia Lobanowa Rostowskiego*, pod dniem 25 sierpnia 1817 roku, z własnoręcznym podpisem Jego Cesarskiej Mości, w wyrazach następujących.

„Na podstawie Ustawy Kommissyi Państwa umorzenia długów, wydanej dnia 16 kwietnia teraźniejszego roku, opłata długów, wynikłych do roku 1816 z dostarczeń i dostaw w wydziałach wojskowych, ma być uskutecznianą przez tę Kommissyę; lecz, że ona nie może przyjmować żadnych żądań względem opłaty lub zamiany na dług nieterminowy, prócz takich, które ostatecznie są rozstrząśnione, uznane i potwierdzone: iżby więc nie wypadło dla niej zatrudnienia, w czasie podawania do niej od szczególnych osób pretensy, uważaę za rzecz potrzebną, takowe ostateczne potwierdzenie długów wszystkich wydziałów wojskowych, lądowych i morskiej administracyi, tak z dostarczeń i dostaw, jaki z obrachunku z półkami, połączyć w jedno miejsce, z którego wydawane świadectwa Kommissyja umorzenia długów dla zadosyćuczynienia przyjmować obowiązane będzie. Na skutek czego Rozkazuję: ostateczne potwierdzenie wszystkich tego rodzaju długów, do roku 1816 wynikłych, czynić w Kommissyi, pod prezydencyą waszą ustanowionę, do której też wchodzić powinny przeyrzane rachunki ze wszystkich wydziałów i miejsc administracyi wojskowej. Z tego wyłączają się tylko długi, które już są przeyrzane i potwierdzone przez Kontrolera Państwa, Radcę Tajnego, Barona *Kamphenhausen*, i te, na które Kommissyja dla ukończenia nierozstrzygniętych spraw administracyi wojskowej, na mocy potwierdzonego w dniu pierwszym września 1809 roku przełożenia, przesłała swoje poświadczenia do Ministeryum Skarbu, do dnia nastania Ustawy Kommissyi umorzenia długów.

Do Rządzącego Senatu pod dniem 22 sierpnia z własnoręcznym podpisem Jego Cesarskiej Mości, o wypuszczeniu w dzierżawę poboru napitkowego, o którym namieniliśmy w przeszłym numerze.

„Dla pobierania, po upłynieniu bieżących lat czterech, poboru napitkowego w guberniach, niezaiętych prawidłami, wydanymi dla gubernii wielko-rossyjskich, Rozkazujemy Rządzącemu Senatowi, uczynić następujące rozporządzenia:

1) Pobor napitkowy we trzech guberniach sybirskich, trzech nowo-rossyjskich, dwóch mało-rossyjskich i siedmiu zachodnich, na cztery lata od roku 1819 wypuścić w dzierżawę.

2) Dla tego na dzień 15 stycznia 1818 roku wez-

wać porządkiem ustanowionym, życzących, na licytację, którą odbydź w Rządzącym Senacie, na warunkach, tu załączonych.

3) Po wezwaniu na licytację oświadczyć im, iżby uwagi względem odmian i dodatków, które oni uznają za potrzebne w warunkach, podali w terminie dwoniedzielnym, po którym już przyjęte nie będą.

4) Rządzący Senat, zgodziwszy z dobrem Skarbu pomienione uwagi, i uczyniwszy raz swoje postanowienie względem tych odmian i dodatków, które powinny być wpisane do nowych warunków, wyiedna niezwłocznie Nasze ich potwierdzenie, po otrzymaniu którego uczynić iednę ostateczną licytację z przetargiem przez dwa dni po niej.

5) Jak tylko licytacja ukończoną zostanie, Rządzący Senat przedstawi to do naszego potwierdzenia.

6) Pobor akcyzy w miastach dwóch gubernii Litewskich i trzech nad morzem bałtyckiem, na cztery lata, od roku 1819, zostawić miastom w summie, postąpioney na licytacji w Rządzącym Senacie na cztery lata od roku 1815go, po wyłączeniu z niej części, która podług przełożenia, potwierdzonego dnia 20 lipca 1815 roku, najtęskawiej przez Nas darowaną została narzecz miast, dozwalając zgromadzeniom mieskim, według dawniejszego ich zwyczaju, czynić dobrowolny rozkład akcyzy, w proporcję do przyjmującej się przez nie opłaty summy dzierżawney.

7) Jeżeliby zaś które miasta pomienionych gubernii nieżyczyły przyjąć na siebie poboru akcyzy na tej ośnowie; w tedy miasta z dwówierstowem do nich określeniem, wypuścić w dzierżawę na tychże prawidłach, na których postanowiono oddać miasta dwóch małorossyjskich i siedmiu zachodnich gubernii.

Wszystkie te rozporządzenia, o poborze napitkowym w guberniach pomienionych, pozwalają się tylko na cztery lata, od roku 1819, jako czasowy środek; po upłynieniu zaś takowego terminu, sposób uskutecznienia w nich tego rodzaju poboru na oddzielnych ustanowi się prawidłach.

Kontrasygnował Minister Skarbu: *Dymitr Gurjew*.
(Rozporządzenia Rządzącego Senatu, stosowne do powyższego Jego Cesarskiej Mości Ukazu, w następującym umieścimy numerze.)

Minister Sprawiedliwości doniósł Rządzącemu Senatowi, a ten po całym państwie, przez Ukaz pod dniem 31 sierpnia r. t., uczynił ogłoszenie, iż Cesarz Jmć rozkazał, Kawalera *Xawerego Meistera*, z mężkiem jego potomstwem, uznawać za Hrabiego Królestwa Sardyńskiego.

Liczba okrętów w Rydze do d. 25 września przybyłych 1700, wyszłych 1491.

Kurs wileński na assygnaty: rub. sr. 3 r. 89 k.; dukat 10 r. 98 k.; imperyal 37 r. 82½.

Królestwo Polskie

Z Radzyna d. 26 września. Dnia wczorayszego o godzinie osmej wieczorem, *JO. X. Adam Czartoryski*, Senator-Wojewoda, w przytomności Familii, po odbytych Akcie Cywilnym, zawarł ślub religijny z *JO. Xieźni-*

czką, *Anną*, córką s. p. *JO. X. Alexandra Sapiehy* i *JO. Xieźney z Hrabów Zamoyskich Sapieżyny*. Dawał ślub *W. XI Xiadz Duczyński*, Kanonik i Proboszcz mieyscowy.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE

ANGLIA

Czytamy w gazecie rzyckiej, *Zuschauer*, z *Londynu* pod dniem 17 września: „*Morning Chronicle* znowu ogłasza wiadomość, o której źródle sam nie wie, to jest: o zmyślonym liście papieżkim do pewnego wielkiego Monarchy, pod dniem 15tym marca 1817. *Pius VII* wstawia się w tym liście za *Napoleonem*, i doprasza się dla niego, odpowiedniej jego randze rezydencji i obchodzenia się.

Xiażę Rejent był bardzo blisko brzegów francuzkich, jednakże podług brzmienia prawa nie był zagranicą, co mu przez konstytucyą niepozwolone; gdyż na ląd niewysiadł. W niedzielę d. 14 z *Brighton* do *Londynu* przybył.

Xiażę Rejent odwołał wszystkich oficerów angielskich, którzy się znajdowali w woysku portugalskiem, do zajęcia kraju *Rio della Plata* użytem.

Wnoszą, iż dla przyczyn przeważających woysko zajmujące we *Francyi* zgola zmniejszane nie będzie. Odmówiono wszystkim wojskowym naszym pozwolenia na urlop. Przeciwnie daje się postrzegać, że woysko francuzkie, starym żołnierzem, różnemi powiększa się sposobami.

Lord Castlereagh zawsze jeszcze wiele cierpi od rany w ręce: jednakże niebezpieczeństwa ztąd niema.

(Z *Korr. hamb.*) *Londyn* dnia 19 września. Nakoniec długo ciągnący się układ z dworem Madryckim, względem zniesienia handlu niewolnikami, ukończony został. Hiszpanija zastrzegła go sobie tylko w stronie północney od linii do roku 1820; zresztą zrzeka się odtąd we wszystkich innych miejscach, i przestaje na ofiarowanych już dawniej 40,000 f. s.

Pewna liczba zbrodniarzy, którzy do *Botany-Bay* zesłani zostali, opanowała tam dwa okręty Angielskie i wypłynęła na morze.

W *Indyach* wschodnich kapry powstańców są tak liczni i groźni, że blokują zupełnie *Porto Rico*.

W *Brighton* gry hazardowne, które się tam nader zageściły, naysurowiej zabronione zostały.

W *Liverpool* panuje zaraźliwa gorączka.

Podług ostatnich wiadomości z *Algieru*, umierało tam codzień po kilka set ludzi. Powietrze morowe tém bardziej się tam rozszerza, że religia Mahometańska niepozwala przeciw niemu używać żadnych środków.

Sprowadzono do Anglii tyle zboża z Ameryki i portów Bałtyckiego morza, iż w zwyczajnych spichlerzach nie można go pomieścić.

FRANCYA

(Z *gaz. berl. i Korr. hamb.*) *Paryż*, dnia 19 września. Dnia 16 t. m. przedstawiani byli Królowi delegowani stanu kupieckiego i rzemieślników miasta *Paryża*, którzy w imieniu stanów prosili o przywrócenie korporacyi handlowych i cechów rzemieślniczych.

Dnia 16 złożyli pożegnanie Królowi trzy legaci Papieżcy, którzy przywiezli byli trzy kapelusze kardynalskie. Papiecki Nuncyusz, *Mons. Zen*, przed wyjazdem swoim do *Paryża*, uda się jeszcze po instrukcyą do *Rzymu*.—Mówią znowu, że Król, za radą ministrów, odmówi ratyfikacyi konkordatu.

Ogłoszony został dla gwardyi narodowej następniący rozkaz dzienny. „Gdy major jeneralny, naczelny dowódzca gwardyi narodowej paryzkiej, powziął wiadomość, że iakas lista, pod tytułem, *Kandydaci przedstawieni PP. Elektorom Departamentu Sekwany* przez przyziaciół prawości „krąży po ręku, i często słyszeć się daie, iakoby ona pochodziła od sztabu głównego gwardyi narodowej;

spodziewa się zatem, że gwardya narodowa, nie da się uwieśdź podobnym wybiegom. Gwardya narodowa zawsze daleką bydź powinna od wszelkich intryg. Jedynie tylko miłość Króla i oyczyzny powinna bydź gwiazdą przewodniczącą w ich postępowaniu, a ta nakłoni ich zapewne do odparcia wszelkich poszeptów, które się ich powinności i dobru, jako wiernym poddanym i Francuzom przeciwia.

Xiadz *de Pradt* stara się, bydź wybranym na Deputowanego. — Dla Biskupa *Besuet* wystawiony będzie pomnik w katedralnym kościele w *Meaux*, dawniejszey iego stolicy. — *P. Brougham* bawi ciągle w *Paryżu*.

Sąd prewotalny departamentu *Rodanu* skazał na wywiezienie z kraju 4ch ludzi, którzy należeli do ostatnich rozruchow.

Traktat ugodliwy względem *Guyany* zawarty został d. 28 sierpnia między Xiażęciem *Richelieu*, a pełnomocnym ministrem portugalskim, Panem *Brito*. Francya zaymuje w posiadłość swoię prowincyą tę aż po rzekę *Oyapock*.

Gazety nasze zawierają wiele artykułow, dla uspokojenia umysłow, względem konkordatu. Przytaczają, że z powodu konkordatu zgromadzała się już kilkukroć rada stanu, i że się z tego powodu niczego obawiać nie należy; że Król uczyni wszystko, tak dla utrzymania praw religijnych, iako też politycznych; że dla nowych biskupstw obmyślone już źródła, bez nałożenia nowych na kray ciężarów, i że ieszcze kilka tygodni cierpliwość mieć należy, azeby troskliwość rządu w największem uyrzeć świetle.

Zmiana w ministeryum woyskowem pociągnęła za sobą niektóre ieszcze zmiany. Radzca stanu, *Allent* mianowany iest, na mieyscu *P. Tabarie*, vice sekretarzem wydziału wojennego, a kommissarz *Ordonator*, *P. Carraing*, ieneralnym Sekretarzem tegoż wydziału. Zapewniają, że dotychczasowe ro oddziałow w ministeryum woyskowem zniesione zostały, i że ie teraz 4 dyrekcye zastępować będą.

Mieniający się *Baronem Vasty Murzyn*, wydał wjęzyku francuzkim opisanie królestwa *Hayti*, pod rządem *Chrystofa*, i wyraża między innemi, że się nikt do pałacu *Sans-Souci*, wieyskiego mieszkania *Chrystofa*, udać nie może, bez szczególnego wezwania królewskiego. Pałac ten leży blisko *Fort Henry*, którego broni 365 armat.

Zaczynają wprowadzać w *Marsylii* oświecanie miasta gazem.

Dziennik Paryzki umieścił niedawno, co następuje. „U światłych ludzi miłość wolności może wynagrodzić sławę i miłe wspomnienia, ale w narodzie, który więcey czuje, aniżeli widzi, nie tego wyobrażenia zatrzeć nie potrafi. Zdobywalismy, i ieszcze zdobywać możemy. Nie idzie o to, czyli zwycięztwa nasze były prawe, lub też naduzyciem potęgi naszej, ale o to, aby uratować Francyą, i użyć w tym celu wszelkich środków, nawet błędów, jesliby wielkomyślnie były. Niczego nie powinniśmy się tak bardzo obawiać, iak wyzucia Francuzów z uczuciawłasnego szacunku: bo poniżyć ich w własnych ich oczach, byłoby zerwać węzły przywiązujące ich do oyczyzny. Żołnierze, którychby tryumfy czerniono, nie mieliby w chwili niebezpieczeństwa odwagi, i za niewdzięczność wypłaciliby się niewdzięcznością.

Węgry

Z *Budy* d. 21 września — Dnia 17 b. m. ochrzczono w Zamku Królewskim X. Biskup *Erlauski*, *Szczepan* *Baron Fiszler*, bliźnięta *Arcy-Xięcia* *Palatyna Węgier*.

skiego. Syn otrzymał imiona: *Szczepan Franciszek Wiktor*, a córka: *Hermína Amalia Marya*. Chrzestnym Oycem Arcy-Xięcia jest sam N. Cesarz i Król, którego miejsce przybyły tu umyślnie z *Wiednia* Arcy-Xiężę *Antoni*, brat Arcy-Xięcia Palatyna, zastąpił; zaś matką chrzestną Arcy-Xiężniczki jest Xiężna *Amalia*, Matka zmarłej przy porodzeniu tych bliźniąt Arcy-Xiężney Palatynowej, którą dnia wczorajszego w Pesteńskim kościele reformowanym uroczystie w grobie złożono.

W ł o c h y

Niemiecka gazeta powszechna umieściła z *Medyolanu*, co następuje: „Nigdzie w *Europie* (wyjąwszy może *Moskwę*) nie widać, aby teraz tyle budowano, ile w *Lombardzko-Weneckiem* Królestwie. Od uścia *Breny*, aż do granic sardyńskich, w miastach i na prowincyi stawiają domy wiejskie, pałace i gospodarskie budynki. Niema nad to lepszego i zupełniejszego dowodu, nietylko wzmagający się pomyślności, lecz także i wzmagający się ufnosci w Rządzie, w pokoju i w obecnym położeniu rzeczy. Przy tak wielu przez rewolucyą zrzadzonych nieszczęściach i zmianach własności, pocieszającą jest rzeczą, gdy widzimy, że własność w tym kraju przynajmniej w takie dostała się ręce, co iey zaginać nie dała, owszem ią przyozdabia i w cenie podnosi. Takż i Rząd czynił wiele w ostatnim roku drożyzny, aby ubogim ludziom przez roboty publiczne chleb i zarobek nasłuszyć. Summy na to złożone rachują na 5 milionów franków, a najwazniejszych przedsięwzięciami były bezsprzecznie: 1) dokończenie kanału między *Medyolanem* a *Pawią*, który rzeki *Po* i *Ticino* łączy, i w roku 1818 zupełnie spławnym będzie; 2) założenie gościńca publicznego z *Medyolanu* do *Belagio* nad jeziorem *Como* — Szczęśliwą myślą Gubernatora medyolańskiego było podobnież urządzenie policyjne, przykazujące wszystkim właścicielom sklepów kupieckich, aby drzwi u nich, które się staroświeckim sposobem ku ulicom otwierały, a przez to ie ściśniały, przechodzącym przykrość sprawiały, tak urządzić kazali, iżby się, iak należy, wewnątrz odmykały. Naywiększa część majątnych właścicieli pomiarkowała, że nowe drzwi, przy starych sklepach nie dobrze się wydawały; zaczęto więc powszechnie takż i sklepy malować i upiększać, a współubieganie się i pokup nadały im taki stopień piękności, że z najlepszych sklepami londyńskimi i paryżskimi o pierwszeństwo w zawód iść mogą, miastu zaś świeżą i wesolą postać nadały. To proste urządzenie, do którego owi, co go dopełniają, teraz najwięcej gustu nabrali, ruszyło w obieg przeszło 2 miliony franków między posłotników, kamieniarzy, mularzy, cieśli, malarzy, etc. Takż i w miastach prowincjonalnych zaczyna iuż bez rozkazu naśladować przykład *Medyolanu*. Sklep *P. Manini* na placu katedralnym jest jednym z najbogatszych. Ma on przednie towary miedziane i mosiężne, brzozy, porcelany i artykuły modne, a wartość sklepu iego, szacują wyżej miliona franków. Do projektów budowli należy takż i dokończenie łuku tryumfalnego na gościńcu *Symplon*skim. Potrzebne bryły marmuru, kolumny i ozdoby są iuż po największej części obrobione i przygotowane. Tylko w płaskorzeźbach niektórych odmian potrzeba: ponieważ te wojennych czynów *Bonapartego* przypominać iuż nie mogą. Słychać, iż ten pomnik na inne miejsce przeniesionym będzie. Instytut ubogich i chorych, są w *Medyolanie* dostateczne i dobrze utrzymane. Na ulicach widać mniej żebraków, aniżeli w jakimkolwiek bądź innem mieście włoskiem.

Zaraz po wyjściu wojska Austriackiego z *Neapolu*, zaczęli znowu rozbójnicy rozbijać po gościńcach. Rząd chwycił się dzielnych środków dla powściągnięcia tego bezprawia.

W *Palermie*, stolicy *Sycylii*, osądzono za zbrodnież *zniewagi Majestatu i buntu* 14 winowayców. Nieiaki *Tripaldi* został powieszonym, a 13tu częścią na dożywotnie, częścią zaś na kilkonastoletnie więzienie w twierdzach, lub na galerach skazano. Dway z głó-

wnych współwinowayców, musieli z powrozem na szyję patrzeć się na śmierć *Tripaldeg*.

N. Xiężna *Parmy*, kazala postawić w letnim zamku swoim *Colorna* kolosalny posąg *Zgody*, który z warztatu *Kanowy* niedawno z *Rzymu* otrzymała.

Podług ustawy Cesarza Austriackiego zabroniono wszystkim poddanym, tak mężczyznom, iak kobietom, Królestwa *Lombardzko-Weneckiego* brania zagranicznego wychowania, bądź przez sprowadzanie cudzoziemców, bądź przez wysyłanie dzieci z kraju, na wyjątek w tej mierze może tylko sam Cesarz pozwolić.

Wielko-Rządca *Lombardyi* *Hrabia Saurau*, miał w *Weronie* d. 6 rozmowę z Xięciem *Metternichem*. Pomieniony Hrabia, iak głoszą, ma być umocowany do oddania Xięstwa *Luki* byłey Królowey *Etruryi*, *Ludwice*, a to na mocy ostatniego traktatu. Oddanie to nastąpi, skoro ze strony tej Królowey Kommissarze wyznaczeni będą. Rzecz iednak zahacza się zawsze na *Hiszpanii*.

Za czasow tęższego Rządu w Państwie kościelném zabroniono każdemu noszenia sztyletów, nożów, lub innych podobnych narzędzi zabójczych. Gdy we dwa dni po ogłoszeniu tego zakazu, ośmielono się pokazać publicznie ze sztyletami, wzięto dziewięciu, i iako buntowników rozstrzelano, a tym sposobem przywrócono bezpieczeństwo. Teraz na nowo sztylety wchodzi w modę, i niebezpieczeństwo ztąd coraz w *Rzymie* wzrasta.

N i d e r l a n d y.

Gazeta *le Conservateur Impartial*, zawiera z *Bruxelli* d. 10 września: „Xiężę *Wellington* apellował od wyroku, wydanego przez trybunał gandawski, w sprawie z wydawcą gazety w temże mieście.

W listach z *Lille* odbieramy wiadomość, iż akt, mocą którego ma nastąpić zmniejszenie wojska zajmującego drugą część piątą, został podpisany około końca przeszłego miesiąca, przez ministrów czterech mocarstw. i że te wojska wyйдą z *Francyi* przed zimą. Rozumieją, że wiadomość tę Król *Francuzki* obwiesci w mowie swej na otwarciu izb, i że pierwiey niebędzie urzędowie ogłoszoną.

Od kilku dni rozpoczęły się w *Hadze* układy, względem odnowienia naszego traktatu handlowego, ze Stanami Zjednoczonymi Amerykańskimi.

P. Rioust, który po wyroku, zapadłym nań w *Paryżu*, za pismo, nazwane *Carnot*, nowe teraz wydał dzieło, pod tytułem: *O władzy Monarchow nad kościołami w swych krajach*.

T u r c y a.

Jeszcze przed świętem *Tureckim*, *Bairam*, które dnia 13 sierpnia nastalo, i zwyczajnem zaczęło się uroczystościami, przywieziono do *Konstantynopola*, głowę zwanego *Kara Jorgy*, czyli *Czarnego Jerzego*, którą *Wali* (Wielkorządca) *Romelii* i Gubernator *Belgradu*, *Mereaszli Ali Basza*, przysłał. Łatwo sobie wystawić można, że o tragicznym zgonie tego wojennego, nie w iednym względzie ważnego człowieka, rozeszły się rozmaite wieści. Według listów z *Konstantynopola* pod dniem 25 sierpnia pisanych, zdaie się być rzeczą nypewniejszą, że *Czarny Jerzy* przybywszy do wsi *Hasanye*, niedaleko *Semendryi* leżącej, do tamiecznego *Kniazia Voica* zaiechał, i od niego z pozorną gościnnością przyjętym został. Lecz wkrótce padł ofiarą ducha stroniństwa i nienawiści (którą iuż podczas pierwszego buntu przez siebie wszczętego, z przyczyny wielu okrucieństw na siebie ściągął), zwłaszcza, iż się dalszych niespokojnych planów ze strony iego obawiano. Pomieniony *Kniaz* donosił *Baszy Belgradzkiemu* o przybyciu *Czarnego Jerzego*, i posłał mu oraz ściętą głowę iego wdowod swojej wierności i uległości *Porcie Otomańskiej*. Głowa ta niebyła iednakże, iak się dziać zwykło, przed bramami seraju *konstantynopolskiego* na widok publiczny wystawioną.

Przez 14 dni przed odejściem ostatniej poczty tu-

reckiey, wzmogła się zaraza morowa na przedmieściach konstantynopolskich *Perze i Bujukderze*, do wielkiego stopnia. Codziennie sprzątała po kilkanaście osób, a przestraszeni mieszkańcy opuszczali mieszkania swoje. Także i między Turkami pokazuje się znaczne ślady tej zarazy; umarło na nią już 10 osób z orszaku W. Welyzyra. *David Der Davidian*, oficyalista Turecki przy Ces. Austriackiem poselstwie, także się zaraził, i umarł dnia 19go sierpnia. Dozorca Cesarskiego domu niewolników, w którym się jeden młodzieniec właśnie tymczasowo przyjęty, zaraził, uciekł z pomienionego domu; co większa, to straszliwe nieszczęście wkra- dło się pomimo wszelkich środków ostrożności, nawet w dom C. K. Austriackiego Internuncjusza, Barona *Stürmera*, i wydarło mu najmłodszego syna, kwitnącego chłopca, w 9m roku wieku. Z powodu tego smutnego wypadku wyniosł się pomieniony Internuncjusz ze wszystkimi osobami do poselstwa należącemi z *Bujukderu* do *Belgradu*, (odległego o godzinę drogi od Konstantynopola.)

Według doniesień ze *Smyrny*, wybuchnął dnia 10 sierpnia na Ormiańskiej dzielnicy tego miasta straszliwy pożar, który w kilku godzinach przeszło 800 domów w perzynę obrócił. Szkodę przez ten straszliwy pożar zrządzoną, szacują na kilka milionów piastrow. Dzielnica Frankońska i rynki publiczne zostały szczęściem ochronionemi.

Hiszpania.

Król rozkazał, aby patrymonialne dobra jego, luboć takowe szczególnych przywilejów dotychczas używały, podlegały odtąd powszechnemu podatkowi podobnie, jak wszystkie inne dobra. Tym końcem Podskarbiowie dóbr Królewskich opłacać będą podatek według wartości onychże, i składać z tego rachunki Majorowi domu Królewskiego. Z powszechnem oraz ukontentowaniem ludu odebrało Ministerjum przychodów rozkaz od Monarchy, aby wygotowało osobny wykaz podatków nałożonych na własność koronną, który przyłączonym być ma do powszechnego wykazu podatków każdego powiatu, w którym dobra koronne leżą.

Koncem rozłożenia podatku powszechnego w równej mierze na wszystkich mieszkańców bez różnicy, i według dokładnego wyrachowania prawdziwej zamożności, rozkazał Król utworzyć w każdym powiecie nowe Junty, mające ustanowić statystyczne stosunki Królestwa, i przesłać ich opis do *Madrytu* w czasie, ile możliwości, najkrótszym.

Gazeta *Times* donosi w liście z *Madrytu*, co następuje: „Pytasz mnie W Pan o stan zdania publicznego w tej stolicy? Niemasz tu żadnego. W *Londonie* tylko i w *Filadelfii* wolno jest objawiać się zdaniu publicznemu. I w innych miastach różnie prawda myśli, lecz żadna z tych myśli niemoże się wynieść na stopień zdania publicznego: bo iey nikt otwarcie wyrzec nieśmie. Z tém wszystkim każdy zdaie się, być przekonanym, iż rzeczy nasze źle stoją, lecz że przyświeca nadzieia lepszego ich obrótu. Ludzie, którzy tu myślą i działają, należą do dwóch stronnictw, *rojalistycznych* wprawdzie, dzielących się przecież na *konstytucyjne* i *despotyczne*. *Konstytucyoniści* dzielą się znowu na dwie strony; pierwsza składa się z *umiarkowanych liberalistów*, druga z *gorących i ognistych*. Pierwsza przestaje na zasyłaniu modłów do Boga, ażeby Król poprawy zaprowadził; druga stara się nakłonić Rząd do innych środków, a nawet do wywrótu obecnego stannu rzeczy. Ta jednakże strona jest najmniej liczna. Pan *Garay*, Minister skarbu, nienależy do żadnej strony, lecz trzyma się średniej drogi. Nauczył on się w *Juncie centralnej*, co w ogólności w każdej gałęzi rządowej wiedzieć potrzeba. Udało się mu zniewolić Króla do wydania rozporządzeń, zadziwienie wzbudzających; iak np.

ustawa, ażeby mnichy podatek opłacali. *Garay* zastąpił skarb Królewski bez grosza; pięciu Ministrów skarbowych przed nim, niebyło w stanie zaradzić potrzebom Państwa. Co większa, *Garay* kazał nawet uwięzić kilku *Xięży*, którzy się publicznie wzbraniali płacić podatek. Bez pomocy jednakże naczelnego Ministra, *Pizarro*, męża wielkich zdolności i mocnego charakteru, niepotrafiłby Pan *Garay* wszystkiego tego dokazywać. *Pizarro*, dawniej członek stanów (*Cortes*) i przez swój pobyt w *Berlinie*, wezwzględzie swych wolnych, duchowi czasu odpowiadających wyobrażeń, natchlubił w Niemczech znany, jest przeciwnikiem *Wellingtona*, opuścił on był *Hiszpanię*, gdyż w wielu okolicznościach opierał się wpływowi iego do spraw oyczyzny. Cesarz *Alexander* dał Ministrowi *Pizarro* dowody swego szacunku; *Rossya* ma teraz bardzo wielki wpływ u dworu *Madryckiego*, a *Angielski* znacznie przez to upadł.

Portugalia.

W *Korrespondencie hamburckim* czytamy z *Londonu* pod 19 wrzesnia, co następuje: „Przyszła wiadomość z *Lisbony*, że zabieranie wyprawy na okręty do *Brezylji*, sprawiło nowe zaburzenia. Wydany był rozkaz, ażeby 3.000 ludzi było w pogotowiu do siadania na okręty. Wywołaniem do tego żołnierze okazali tymczasem bawnoporczywysze nieposłuszeństwo. Cały regiment rozszedł się partjami po 50 do 100 ludzi, udając się w głąb kraju. Żołnierze innego regimentu oświadczyli oficjelowi na paradzie, że niesiedzą na okręty, gdyż żadnym na to występkiem niezasłużyli. Tymczasem, za wdaniem się Marszałka *Bereforda*, rzecz ta w dobry sposób załatwioną została. Pozwolono żołnierzom zabrać z sobą żony i dzieci.

Wiadomości z innych części świata.

Rząd północney Ameryki sprzedaje Francuzom 100.000 morgow gruntu po 2 dallyary morg, pod warunkiem, ażeby pieniądze we 14tu latach bez pro- wizyi zapłacili.

Wojsko hiszpańskie chciało dnia 5 sierpnia odzyskać wyspę *Amelia*, zajętą przez powstańców, lecz nadaremnie. Z drugiej strony Jenerał *Morillo* zdobył dnia 14 lipca wyprawy *Malgorzaty*; w stoczony b. twie zginęło blisko 300 powstańców. Dowodził na niey *Manuel Korte*, potomek zdobywcy *Mexyku*, ieden z naczelników powstańców południowo amerykańskich. Usiłował więc obalić gmach, którego węgielny kamień sławny iego przodek położył — Wojsko portugalskie obozuie jeszcze niedaleko *Monte Video*. Korpus powstańców pod sprawą *Artegasa*, zadaie mu ciągle niemają kłękkę, i zabrał mu wszystkie prawie konie.

Martinesa i dwóch *Xięży* niepowieszono, ale rozstrzelano w *Bahia*. Dano do nich 5 razy ogala, przez co ciała ich okropnie pokaleczono. *Martinesa* ugodziły dwa stęple karabinowe, co iednak Wielkorządca miejscowy bardzo zganiał.

Listy z *St. Dominga* donoszą, iż tameczny Król *Henryk*, z powodu przybywania tam wielu osób z Francyi i innych krajów, kazał odsyłać na powrót wszystkie kobiety, które nie mogą dowieść, iż są prawnie zaślubionemi, lub niebiorą ślubu na wyspie z mniemanemi swoimi mężami. — *Xiążę Jan*, synowiec Króla, urodzony roku 1780, zszedł z tego świata, i z wielką okazałością został pochowany w *Cap Henri*.

Wilno dnia 2 października 1817 Roku.

OGŁOSZENIE

2. Z Rządu Gubernialnego Litwo Wileńskiego. Skutkiem Ukazu Rządzącego Senatu z dnia 7 augusta r. t. N. 18,347 otrzymanego, Rząd niniejszy zastrzega bawiących się handlem w mieście Wilnie i w Gubernii Wileńskiej, aby te towary, które są przywiezione do kraju w czasie najsilniejszego nieprzyjaciela i potem w roku 1813 Sztemplem także daty klejone, starali się wyprzedać lub wywieźć za granicę mocą tegoż Ukazu bez zapłaty na granicy Skarbowych poszlin, niechybnie do dnia 1go January następującego roku 1818, gdyż w przeciwnym zdarzeniu z znaydzionymi towarami pod rzeczonym 1813 roku Sztemplem po upłynionym takowym terminie, postąpiono będzie jak o przywiezionem potajemnie, i właściciele onych ulegną odpowiedzialności przepisanej za przywóz towarów zabronionych bez najmniejszej folgi. Roku 1817 miesiąca septembra 25

Sowietnik Wincenty Ławrynowicz.
Sekretarz Kazimierz Nowicki.

2. Od Rządu gubernialnego Wileńskiego ogłasza się iż z powodu niestawienia kontrahentów do tegoż Rządu, na pierwsze terminy w dniach 20, 23 i 27 przeszłego miesiąca, dla kupienia dwóch murowanych domów, w Wilnie będących Kupca Wileńskiego Aleksandra Stuckiego i na przedmieściu Zarzecznem ocenianych rubli asygnacyjnych 76,893; 2gi za Ostrą Bramą rubli asygn. 35,167 które uległy sprzedaży za dług Wileńskiej Izby powszechnej opiewającej, i innych pretensyj przeznaczonych są dla dopełnienia odkupowych remanentów w Gubernii Petersburskiej zoh miast Ługi, Gdowa i nowey Ładogi, także w gubernii Pskowskiej Porchowskiego napitkowego odkupu. Rząd gubernialny Wileński przemasował powtórne terminy, pierwszy dnia 4go, drugi dnia 8go, a trzeci i ostateczny dnia 13go, miesiąca grudnia teraźniejszego roku; przeto chcący nabyć takowe domy, zechcą przybywać na wyżey oznaczone terminy do tegoż Rządu dla licytacji. Roku 1817 miesiąca września 25 dnia.

Sowietnik Ławrynowicz.
Sekretarz Kazimierz Nowicki.

2. Od Rządu Gubernialnego Wileńskiego ogłasza się, iż z powodu niestawienia za podwoynem wstawieniem zyczących do tegoż Rządu, dla kupienia, majątku Koleskiego Radey Kontryma, Bukiszki zowiącego się, w powiecie Wileńskim sytuowanego i ocenionego rubli asygnacyjnych 126,880, w którym się podług rewizyi liczy 143 dusz męzkiey płci: i domu Xiędza Pralata Kontryma w mieście Wilnie będącego, pod Num 136, 22 135 rubli asygn. i kop. 20 ocenionego; przeznaczonych na publiczną sprzedaż, dla dopełnienia odkupowej niedopłaty w trzech miastach Gubernii Grodzieńskiej, zaciągniętych przez byłych dzierżawców ukazy Houwalta, Kontryma i Kollusowskiego; także Rząd przemasował nowe terminy licytacji: pierwszy w dniu 4m, drugi w dniu 8m a trzeci i ostateczny dnia 13go miesiąca stycznia przyszłego 1818 roku. Przeto chcący kupić powyżey wymieniony majątek i dom, zechcą przybywać do tegoż Rządu na terminy oznaczone dla licytacji. Roku 1817 miesiąca września 25 dnia.

Sowietnik Ławrynowicz.
Sekretarz Kazimierz Nowicki.

2. Nizey podpisani Obywatele Pttu Upitskiego, wiódąc kilkadziesiąt letni Process, tak o granicę, iakoż o dalsze preterazyjne stosunki; gdy ten po rozmaitych prawnych kolejach, przeniesłszy do Sądu Granicznego wyższej Instancyi Gubernii Litwo Wileńskiej, następnie JW. Józef Białkoźor Brygadyer woysk Polch i Sędzia Graniczny Gubernski, znany powszechności z cnot Obywatelskich, i z niezmordowaney o spokojność różniących się stron gorliwości, podał się na trudną i wielkiego poświęcenia się wymagającą pracę, położenia sporom naszym końca przez środki pokoju i zgody. Nie niewspominamy tu o przykrych i pracowitych utrudzeniach, z jakimi się szanowny Rozjemca co chwilę spotykał wążąc z słusznością i umiarkowaniem, tak długim Processu pasmem zawikłane spory. Skutek szczęśliwy uwieńczył chwalebny Jago zamiar, a my już się cieszymy stałym i szczęśliwym pokojem, którego dawcy tym tylko sposobem naczulszą naszą wdzięczność okazać iesteśmy w stanie, gdy chwalebny i godny nasładowania poświęcenia się Obywatelskiego przykład do publiczney podajemy wiadomości.

Stanisław Boban Sędzia b. Ziem., Pttu Upitt.
Onufry Podolecki Sędzia Gran. Upitski.

Roku 1817 miesiąca Septembra dnia 16go zma-
jętności Syrutań W. JP. Józefa Lappę Wice-Marszałka
Wilkomierskiego; zbiegli poddani ludzie pierwszy Igna-

cy Wilkowski od urodzenia lat 19 wzrostu miernego twarzy okrągłej; włosów światłych, nog kliszawych, w odzieniu następem w surducie bajowym ciemnym i z kolczykiem w lewym uchu, z professyi kucharz. — Drugi Kazimierz Krasucki wzrostu miernego, twarzy pociągławey włosów ciemnych. Ktoby pomienionych zbiegow przejął i do majętności Syrutań dostawił przyzwoitą nagrodę otrzyma.

3 Dekretem Sądu Głównego 2go Departamentu Gubernii Mińskiej Roku 1816 Xbra 14 dnia, między W JPanem Tadeuszem Nowomieyskim byłym Podądkiem Ziem. Ptu Ihumeńskiego, a jego Kredytorami i Pretensorami oczewiście zapadłym. Została naznaczona Taxa i Exdywizya Dóbr tegoż W. Nowomieyskiego w gubernii Mińskiej powiecie Ihumeńskim sytuowanych, wstrzymując wszelkie konwikcy i Dekreta gdzie bądź z onym otrzymane, oraz zakreślając ammissyą pretensyj któreby na Sąd Exdywizorski, niebyły przyniesione. Skutkiem jawney Remissy Sądu Głównego — Zebrany Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na dniu 23 Augusta teraźniejszego 1817 roku do dóbr tegoż Nowomieyskiego Pereszewa zwanych, komportacye i akta między stronami, oraz wymiar ogólnych dóbr nazaczywszy, powtórny zjazd termin na dniu 20 February następującego 1818 Roku, po przeniesieniu swojej Jurysdykcji do miasta Gubernskiego Mińska, jako mieysca przez wszystkie strony żądane, zeterminował; i na ten termin izby wszyscy Kredytorowie i Pretensorowie do majątku W. Nowomieyskiego interesować się mogący, sami osobiscie, lub przez swych Plenipotentów sub amissione jawili się z swojemi pretensyami Dekretorie ostrzeżli. O czem przez publiczne gazety trzykrotnie awizować postanowilem. Działo się na Sessyi Sądowej w Pereszewie dnia 25 Augusta 1817 roku.

Jan Kudziłowicz Sędzia Ziem. Ihumeń. Exdyw. Prez.
Ignacy Kijakowski Pisarz Ziem. Ptu Wileysk.
Józef Stecewicz Sędzia Ptu Bor. Exdyw.
Antoni Jodko Exdywizorski Regent.

3. Szanowna publiczność przez niniejszą awizacyą zawiadamia się iż dom trzypiętrowy murowany w Wilnie na ulicy Ostrobramskiej pod Num 21 położony, jest do przedania ze wszystkimi m-blami, z ziemią ze wszelkim zabudowaniem przynoszącym rocznego dochodu regularnie na dwa miesiące procentów i więcej także kocz zagraniczny używany i drążki poczwórne. Zyczący wchodzić w umowę o kupno powezną o cenie wiadomości u gospodarza tego domu odstawnego Ceychwartera ótey Alassy Andrejowa.

2. Wincenty Przecławski Chorąży byłych Woysk Polskich podaje do wiadomości Sukcessorom zmarłego Wincentego Jacewicza Komornika Mińskiego, iż tenże rzeczony Jacewicz po śmierci swojej w Mcu Aprilu Roku 1816 w majątku Ilkach nastaley — zostawił niektóre ruchomości i papiery, których Regestr z ocenieniem w Grodzie Słonińskim uczyniony i zaaktykowany pod datą dnia 22go grudnia 1817 roku. — Wzywa tedy prawych Sukcessorów tegoż, izby dla przyjęcia takowych ruchomości i papierów, oraz zaspokojenia poszukiwających Kredytorów, opatrzeni należytemi dowodami do niego Przecławskiego w folwarku Burzymowie w Powiecie Słonińskim mieszkającego zgłosili się. — Wincenty Przecławski Chor. b. W. Litew.

3 Sąd Taxatorsko Exdywizorski na rozdział funduszów W. Tadeusza Niepokojczyckiego b. Sędziego Ziem. Kobryń. Dekretem oczewiście Remissyjnym Sądu Głównego 2go Departamentu Gubernii Litwo Grodzieńskiej w dniu 10 Julii 1815 roku zapadłym przemasował; za obowiązkiem w dniu 22 Xbra 1815 roku do folwarku Głębokie zowiącego się w powiecie Prużańskim leżącego zebrany, Jurysdykcją swoją ufundował, a następnie uspokojenie długu Baakowego na funduszach pod rozdział przeznaczonych znaydującego się zamierzyszy, Administracyą ustanowił, wymiary, lawentacye i Komportacye przemasował. Akta inkwizycyj, kalkulacyi i werifikacyi z kim wypada expedować przed oczewistą rozprawą zamierzył. Sady swoje z folwarku Głębokiego, dla niewygodnego i zupełnie opuszczonego w onym mieszkaniu, do majętności Miernicy w powiecie Kobryńskim sytuowanej przenieść postanowił, i referowawszy dalsze pierwsze zjazdowi właścicielom decyzy, dla ukończenia ostłowitego dzieła przybył do Miernicy w dniu 5 Xbra 1816 roku zadeklarował, też

o tem wszystkim Interessowane strony przez Gazetę Kurjera Litewskiego trzykrotnie obwieścił, z wezwaniem: ażeby w pomienionym terminie wszyscy Kredytorowie, pretensorowie i z jakiegokolwiek względu do masy majątków Ur. Tadeusza Niepokorczyckiego rościć mogące prawo osoby z dowodami, isk niemniej iego Debitorowie, gdziekolwiek znajdujący się dla usprawiedliwienia się z stosunków do siebie uczynionych przed Sądem Taxatorsko-Exdywizorskim niezbędnie stawiali, z ostrzeżeniem, iż w przeciwnym razie wedle Remiszy Sądu Głównego, względnie pierwszych amirów i wieczny upadek w należnościach, a na drugich pod ich niestanność rekognicya dopominanych należności będzie zakreszona i dopełniona. W powtórnyim zjeździe Sąd Exdywizorski zajmował się wynajdzeniem źródeł, któreby uspokoić należność banku można było, i w tej kolei za zgodą debitora i kredytorów wypuścić majątki na rozdział przeznaczone w arędowną posesyją, a następnie dla przeciagającego się uspokojenia należności bankowej, przed uskutecznieniem którego rozdział funduszów konkursowi uległych Remisją Sądu Głównego wzbronionym został, w możności nie był zajmować się ostatecznym ukończeniem dzieła Exdywizy; lecz gdy Sąd Główny 2go Depart. Guber. Grodzień. dwoma Ukazami, i Dekretem Remiszyymym w dniu 18 Julii 1817 roku fero-waśnym, znajdując obmysłone dla zaspokojenia bankowego długu środki być dostatecznymi, najmocniej zalecił ukończenie poruczonego dzieła bez przerwy i żadney zwłoki, dla tego Sąd Exdywizorski postanowiwszy w dniu 20 8bra idącego 1817 roku przystąpić do rozsądzania całej konkursowej sprawy, obwieściła wszystkich Interessowanych do oney, iż od powyższego dnia w ciągu trzech tygodni spodziewa się wziąć całą sprawę do namowy, ażeby więc stosownie do uprzedniego ogłoszenia Kredytorowie pretensorowie i debitorowie z potrzebnymi dowodami na powyższy termin w miasteczku Miernicy w powiecie Kobryń. leżący iawili się, onych po raz ostatni wzywa, zapowiadając, że na wszystkich niestawiających ostrzeżenia Dekretu Sądu Głównego niezawodnie wymierzonymi zostaną, że oraz Sąd niniejszy bez przerwy i żadnych odkładów czynności swoje kontynuować już będzie. Datt w Miernicy dnia 3 7bra 1817 roku.

Józef Roszczyć Podkom. Pttu Kobr. Prezyd.
Ignacy Tukalto Sędzia Gr. Pttu Lidz Exdywizor.
Tomasz Krassowski b. Sędzia Gr. Pttu B. Exdyw.
Wincenty Janowski Sądu Głównego Grodzień. 2go Depart. i Exdywizorski Rejent.

3. Wedle Ukazu Jego Imperatorskiej Mości Samowładnego Wszech Roszsy etc. etc. etc.

Urodzeni Ferdynand i Ignacy Wołodkowie Sukces. Kazimierza Wołodki za kartą w 1786 7bra 26 o czer. zł. 20 Kazimierz Szadurski za kartą w 1789 Xbra 10 o czer. zł. 4. Antoni Orda za kartą w 1789 Xbra 13 o czer. zł. 2. Onufry Gromnicki za kartą w 1792 Augusta 5 o czerw. zł. 3. Kapitan b. Art. Lit. Małowicz za kartą w 1792 Januar. 22 o czer. zł. 10 Delicya Orłowska za kartą w 1792 maja 5 o czer. zł. 30 Józef Hertyk za kartą w roku 1792 7bra 28 o czer. zł. 100 tegoż roku 8bra 5 o czer. zł. 10. Adam Haraburda za kartą 1805 9bra 1 o czer. zł. 20. Michał Chreptowicz Deput. Lepel. za kartą w 1809 Februar. 18 o czerw. zł. 10. Józef Wawrzecki za biletem bez daty o czerw. zł. 20. Teodora Wiatynghofowa Jenerał; za obligatym w 1807 7bra 29 o rubli srebr. 9,000. Józef i Kunegunda z Trapow Kolońscy Sędz Sukcesorowie Antoniego Trapa za kartą w 1792 Julii 28 dnia o czer. zł. 100. Kazimierz Swiczyński za kartą 1782 Junii 24 o zł. 162 gr. 29. Niniejszym Pozwem Edyktalnym z Instancyi Urodz. Antoniego Prozora Wojewodz Witeb. i Macieja Barankiewicza Doktora Medycyny. Kuratorow masy zeszłego Antoniego Tyzenhauza Chor Wileń skutkiem wyroku Sądu Ziem. Pttu Dzieło Konkursowe rozbiierającego, wszyscy Obżaltni iako do masy zawniający, wzywają się do zapłacenia powyżey wyszczególnionych sum z procentami i expensami prawnymi na rzecz Kredytorów. Datt 1817 7bra 21.

3 Stosownie do podaney na dnia 21 7bra terszń. do Sądu Taxatorsko Exdywizorskiego w miasteczku Strzedniku eksystującego interwencyi i dalszych dowodów, należność dziedzictwa teyże majątności do pryncypała mego JW. Ludwika Michała Hrabia Paca Jener. Dywizyji woysk Poil. wyswiecających, mimo nie wolne i nieprawne zawładanie, oraz podanie przez JW. Eufrozynę matkę, Stanisława syna Zofią córkę Hrabior Tyszkiewiczow Jener. W. Litto teyże majątności Strzednika w ptecie Roszsy leżący na rozdział dla swych wierzyteli, dziedzictwa oney, że pryncypał mój Hrabia Pac w Sądzie przyzwoitym dowodzić będzie, zapowiadam.

Andrzej Józef Nareyko Rotm. Ziem. Pttu B. Plenipotent.

2. JPan Szreder Malarz miniatur, ma zaszczyt uwiadomić Przeswietną Publiczność, iż teraz mieszka na ulicy Trockiej w Domie Lewikowskiego pod Nrem 389.

2. Z dnia 15go na 16ty miesiąca Julii r. b. zbiegł w nocy z Kosicz Wielkich majątku W. Olendzkiego Szam-

belana w powiecie Nowogrodzkim Gubernii Grodzieńskiej sytuowanego, foryś Oleś Krawczuk poddany mający od urodzenia lat 15, mały urody, włosów ciemnych, pleś takieyże, oczu czarnych, nosa krótkiego, okrągławy i ospowatey twarzy. Zabrał z sobą Reifrak z guzikami metalowymi sukna dobrego popielatego, kamizelek dwie, jedną z materyyki na dnie ciemnym w kratki żółte, drugą płócienną w żółte drobne paski, spodnie długie parysowe w pasy błękitne, surdut szary sukna domowego czesanego, i czapkę z dobrego sukna szaraczkowego z wypustką czerwoną. Uprasza się zatem wszelkiej Zwierzchności, gdzieby się wyżej opisany zbieg dał widzieć, onego do wyżej wymienionego majątku W. Szambelana Olendzkiego kazać przystawić. — Takową Awizacyą do Dodatku Kurjera Litewskiego podając podpisuję się X. A. Ciechański.

3. Nizey piszący się na mocy przyznaney pełnomocney Plenipotencyi w Imieniu W. Pani Heleny z Zenowiczow primo voto Bakowskiej Prezydentowey Ziem. Trockiej, a teraz Sekretelowaszy Pułkownikowey Gwardy woysk Roszyskich czynię w Gazecie Kurjera Litto ogłoszenie w następnich przedmiotach

Imo Ze gdy Kredytorowie zeszłego Józefa Zenowicza Podstolego Połockiego oycy W. Sekretelowey, powołując się nie słusznie do różnych subseliow Gubernii Wileńskiej, pociągając i ewokując, za długi tegoż zeszłego Podstolego Połockiego Zenowicza, terazniejszą W. Pułkownikową Sekretelową, przeto, aby zapobiedz niepotrzebnym Processom i Konwikcyom nie legalnie otrzymanym mogącym przez niniejszą awizacyą zawiadomionych wszystkich Interessowanych do majątku zeszłego Podstolego, że W. Sekretelowa żadnego po oycu swoim nie wzięła majątku, leżącego sumownego i ruchomego, w czym gdzie naleść będzie naysolenniey oświadcza się wykonując Jurament, lecz wniosek taki miała sumowney i dalszy ten z dobroci i daru babki swojej rodzony otrzymać. Powtóre należy przypomnieć JPP. Kredytorom że za Remisją Trybunału Gł. W. Litto w roku 1792 ze wszystkimi Kredytorami Podstolego Połockiego Józefa Zenowicza, w Ziem. Brastawskim sądziła się sprawa, że po wyprzedazy ogólnego majątku Zenowicza JW. Alojzemu Buynickiemu bytemu Marszałkowi Dzieśnienskiemu, oświadczoną została przez tegoż JW. Marszałka na satysfakcyą Kredytorow Zenowicza w roku 1811 taxa i Exdywizya, po ułożeniu się której, Sąd Exdywizorski wyrokiem swoim zastrzegł, wszystkim przed sobą stawiając Kredytorom, dla odebrania satysfakcyi sub amissione, że gdy ciż Kredytorowie nie iawieniem się do nastąpiey i skonczoney Exdywizy, rzecz i Pretensye swoje utracili, oraz pod amissyą oddali, niemając zatem teraz prawa, nie tylko u W. Pułkownikowey Sekretelowey, ale też nigdzie poszukiwać swoich własnościow niedowodzonych w przyzwoitym Sądzie i dawnością umorzonych.

2do Drugi przedmiot jest taki. Nieprzeglądne i niewiścią techniczną ku Pryncypalce moiey niektóre osoby, w celu zniszczenia dobrej i zasłużoney w obywatelstwie opinii i Kredytu, wieść roznieśli fałszywą niezgodną z rzeczywistością, że taż Pryncypalka moia W. Sekretelowa Pułkow. iakoby, nie tylko w tuteyszej Guber. Wileńskiej, gdzie majątku Butrymanow w Pttcie Trockim leżącego jest zastawioną blisko w pięciudziesiąt tysięcy złotych Polskich Possessorką, znaczne fundusz swój przewyższające zaciągnęła długi, lecz na to mieszkając teraz wiecey roku przy mężu swoim w Petersburgu do dziesięciu tysięcy rubli srebrnych została różnym osobom byż winną. Aby takowe fałszy rozsiane duchem niechcey i przywały unikczemnić, oświadczam w imieniu aktorki moiey W. Sekretelowey że fundusz iey na majątku Butrymanow oparty jest aż nadto odpowiadający zaciągniętyemu kredytowi; niewięcey bowiem iak do dwudziestu tysięcy zł. Polskich dłużną byż się czuie, a w Petersburgu że ani na ieden rubel nie zaciągnęła długu, to przez awizacyą niniejszą Publicznie zawiadamia. Aby zaś Kredytorowie rzetelni powneysi byli odebrania swych sprawiedliwych należności upraszam onych aby do mnie jako plenipotentą pełnomocnego W. Sekretelowey w Wilnie mieszkającego w domu Berki Leybowicza przy arsenale, z dowodami do układow otrzymania satysfakcyi przed szeregim Jerzym następnym iawili się. Datt w Wilnie 1817 roku 7bra 20 dnia.

Franciszek Bortnioskowski Plenipotent.

3. Po wyjeździe z Warszawy JP. Kajemana Matoinskiego na Ukrainę w r. 1806 familia Jego niemając od tego czasu żadney o nim wiadomości, uprasza tegoż JP. Matoinskiego, aby się raczył do niego zgłosić, dla pewnych okoliczności osobiste się go tycejących. Upraszam za niego też familia isk najmocniej wszystkie osoby, któreby o życiu jego lub zeyściu ze świata miały wiadomość, aby takową iey udzielić były łaskawe, pod adresem do JPana Węckiego Księgarza w Warszawie na Krakowskim Przedmieściu pod Nm 41 mieszkającego, gdzie wydatek wszelki na pocztę, lub inny z tego powodu wypadający z wdzięcznością i sownie powróconym zostanie. W Warszawie dnia 25 września 1817.

Z początkiem terazniejszego miesiąca października, odnawia się prenumerata kwartatowa na gazetę